

Jeppe Aakjærs tale til fakkelbærerne i anledning af sin 60-årsfødselsdag

Taler

Jeppe Aakjær
Digter og forfatter

Dato

10. september 1926

Sted

Københavns Rådhus

Omstændigheder

Talen blev holdt i.f.m. Jeppe Aakjærs 60-års fødselsdagsfest, som blev fejret på Københavns Rådhus d. 10. september 1926.

JEPPE AAKJÆRS TAK TIL FAKKELBÆRERNE

Tak, I der lyser! Tak, I der synger! Tak for at I med Eders unge Stemmer kommer mig imøde med lysende Sang! — Der er fortalt om et gammelt arabisk Hyrdefolk, at naar der var opstaaet en ny Digter i Folket, saa tændtes der Baal, hvis Flamme lyste langt ud over Ørkenen, og Unge og Gamle dansede omkring Baalene af Glæde over, at en ny Sanger var bleven deres Stamme til Del. Det er det samme, De gjør her i Aften. Det eneste sørgmodige ved Sammenligningen er, at jeg ikke mere er en ny Sanger, men snarere en gammel udtjent Svend, som Tiden har strøet ikke saa lidt Aske i Haaret.

Jeg har i disse Dage maattet gjøre mig selv det Spørgsmaal, hvad der vel kunde være i min jævne Sang, der talte til Deres Hjærter, saa De følte Trang til at hylde mig som her i Aften, saa skjønt og storslaet, som jeg aldrig er bleven hyldet. Jeg er jo dog først og fremmest Bondelandets, Markernes, Ensomhedens og de store Vidders Sanger. Og De og Deres By maa leve i Larmen. Haan ikke den! Smød ikke Storbyens Larm! Det er dens sunde Aandedrag, det er i Larmen og i Kraft af Larmen, at Storbyen lever og trives.

Men naar Larmen stilner al, saa staar Høstens store Stjerner over Deres By som over hele det øvrige Land, og i denne Stilhed kan det vare at De er bleven gjæstet af mine Ensomheds-Sange eller mine Viser fra Hverdagen.

Tak for Deres lysende Hyldest! Fakler i Natten er et herligt Syn. Ilden er det dristigste, det muntreste, det frejdigste at alle Elementerne. Derfor passer en

Fakkel saa godt i Ungdommens Hænder Loft Eders Fakler højt, saa Mørket ræddes, lad deres Lys spille i alle søvnige Ruder; lad det trænge ind i alle mugne Kroge, saa de gamle Edderkopper trækker sig baglænds tilbage, mens de hvæsser de arrige Kjæber!

Tak for Eders Fakler, som lyser over mig her under Høsthimlens slørede Stjærner. Aldrig har disse Stjærner smilet til mig med saa forunderlig en Glans.

Men har nu Eders Fakler lyst paa mig og min slidte Harpe, saa gid at Gjenskjæret maa falde paa den unge Mand i Mængden, som jeg haaber maa staa med Geniets Feber i sit Blod nede imellem Jer — den unge Mand, der skal arve den folkelige Harpe efter mig —, da tager han en Dag min Plads her paa Altanen, mens min Aand flakker mellem Høsthimlens slørede Stjærner.

Kilde

Aakjær, Jeppe: Min Hædersdag paa Københavns Raadhus 10. September 1926. Levin & Munksgaards Forlag, København 1927

Kildetype

Dokumentation i bogværk

Tags

Takketale

Relateret

26. september 1926

10. september 1926

10. september 1926

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/jeppe-aakjaers-tale-til-fakkelbaererne-i-anledning-af-hans-60-arsfodselsdag>